

Själv hade jag turen att överleva deras mördande kulor. Min bästa vän Ulrich och jag hittade en kanot på stranden i en av Berlins största sjöar, Wannsee. Vid norra delen av sjön gick gränsen tvärs genom sjön mellan Öst- och Västberlin. Vi hoppade in båten och började paddla friskt ut i sjön.

Att hålla kursen var inte lätt då vi var nybörjare båda två. Plötsligt började det att regna och det blåste upp mer och mer. Vinden kom bakifrån och vi drev ut med rejäl fart mot sjöns mitt.

Nu blåste det smådjävar och det åskade! Vi försökte att vända, men det gick inte.

Vädret var emot oss!

Plötsligt sköt man en salva gevärskulor mot oss i båten. Nu blev vi jagat av VOPO, Volkpolisen, som låg på lur på den östra stranden. Kulorna ven runt vår båt och vi paddlade på så fort vi kunde bakåt. Inte klokt, i VOPO's ögon var vi, två 13 åriga grabbar, som paddlade i en båt, ett uppenbart hot mot alla som levde i den östliga delen av Berlin. De trodde att vi kanske skulle plocka upp flyktingar?

Fan vet vad de tänkte. Om de tänkte överhuvudtaget!

De försökte helt enkelt att eliminera detta hot genom att skjuta ner oss. Vi fick oanade krafter och årorna skar vattenytan som aldrig förut. Sakta, mycket och helt utmattade närmade vi oss den räddande stranden på västra sidan. Dyblöt och skakande som asplöv satt vi några minuter för att lugna ner oss.

Händelser som bland annat denna var bidragande för mitt beslut att emigrera, vilket jag gjorde när jag blev myndig, vid 21 års ålder.

Det har jag aldrig ånrat....